

Zmámená kletbou
kráčíš napříč nocí
kde mnohý sebe
svrhli v náruč smrti

Do věčný tmy
a studem osamění
tvá mysl trpí
od rozbřesku po setmění

R: Má drahá vítej!
to svojí vinou peklem jdeš
prokletí zvrátit
už prostě nemůžeš
tak drahá vítej!
tvou duši asi někdo vzal
vrátit čas zpátky
údolím nářků přejít dál

Ze všech srdcí
jež někdo mohl zlomit
chtěl právě tvý
už to nejde
nejde vrátit

Trýznivá touho!
proč tolik drtíš srdce mé?
zoufalým činem
proklínám tělo své

R: Má drahá vítej!
to svojí vinou peklem jdeš
prokletí zvrátit
už prostě nemůžeš
tak drahá vítej!
tvou duši asi někdo vzal
vrátit čas zpátky
údolím nářků přejít dál